

بایست

شماره: ۱۲۵/۶۵۹۵
تاریخ: ۹۵/۸/۲۹
پیوست:

دفترخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵/۱۰/۲۹۶۴
تاریخ ثبت: ۱۳۹۵/۹/۶
کد پرونده:
سامت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی
دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی
ایران لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور که به مجلس شورای اسلامی تقدیم
گردیده بود و در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۹۵/۸/۲۵ مجلس با
اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است و رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز در اجرای این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور (که هرکدام از این پس «طرف متعاقد» نامیده می شوند)؛

با علاقمندی به تحکیم همکاری های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله، اما نه منحصرأ موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری شود:

الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس یا وثیقه،

ب) سهام، سهم‌الشرکه، اوراق مشارکت یا هر نوع مشارکت در شرکتها و نیز هر نوع حقوق مربوط به آنها،

پ) حق مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی می‌باشد،

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی و حسن شهرت تجاری،

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، هزینه‌های مالی، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتیاز.

۴- اصطلاح «ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد» به معنی هر نوع ارزی است که به‌طور گسترده برای پرداخت‌های مبادلات بین‌المللی به‌کار گرفته می‌شود و به‌طور گسترده در بازارهای اصلی ارزی بین‌المللی که به موجب اساسنامه صندوق بین‌المللی پول و اصلاحیه‌های آن تعیین شده‌اند، معامله می‌شود.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

۱- مفاد این موافقتنامه فقط در موارد زیر اعمال خواهد شد:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران، نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری سنگاپور که طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران توسط سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود پذیرفته و تصویب شوند.

ب) در مورد جمهوری سنگاپور، نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری اسلامی ایران طبق قوانین و مقررات جمهوری سنگاپور.

۲- مفاد بند قبل نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده توسط سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد، در قلمرو طرف متعاقد دیگر، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه اعمال خواهد شد. اما نسبت به هرگونه اختلاف در خصوص سرمایه‌گذاری ایجادشده یا هر ادعای حل و فصل شده، قبل از لازم‌الاجراء شدن آن اعمال نخواهد شد.

۳- این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذارانی که تبعه طرف متعاقد میزبان نیز هستند اعمال نمی‌شود.

ماده ۳- تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر را تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد زمینه‌های مناسب را جهت سرمایه‌گذاری برای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد و آن را تشویق خواهد کرد.

۳- سرمایه‌گذاری‌های مصوب و یا پذیرفته‌شده به موجب ماده (۲) از رفتار و حمایت منصفانه و یکسان طبق این موافقتنامه برخوردار خواهند شد.

ماده ۴- رفتار

۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود رفتاری را اعمال خواهد نمود که نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث یا با رعایت قوانین و مقررات خود، نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خود، هر کدام که مساعدتر باشد، اعمال می‌کند.

۲- قطع نظر از ضوابط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد با یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار می‌گیرد قابل اعمال خواهد بود.

۳- چنانچه قوانین یا تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد به موجب موافقتنامه‌های دوجانبه بین‌المللی موجود یا منعقدشده از این پس بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه، شامل مقررات مساعدتری باشد که سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی گردیده است بنماید، چنین مقرراتی تحت تأثیر این موافقتنامه نخواهد بود.

۴- مفاد این ماده درخصوص رفتاری که نسبت به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعمال شده یا در آینده اعمال خواهد شد نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به اعطای منافع حاصل از هر نوع رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نماید:

الف) هر نوع موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تشکیل اتحادیه گمرکی، منطقه آزاد تجاری، بازار مشترک، اتحادیه پولی یا موافقتنامه‌های بین‌المللی مشابه یا سایر اشکال موافقتنامه‌های منطقه‌ای که هر یک از طرفهای متعاقد عضو آن هستند یا عضو آن خواهند شد یا تصویب موافقتنامه‌ای که منجر به تشکیل یا گسترش چنین اتحادیه یا منطقه‌ای خواهد شد یا هر موافقتنامه تضمین سرمایه‌گذاری که قبل از سال ۱۳۷۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۱ میلادی منعقد شده است.

ب) هر نوع ترتیبات با یک کشور ثالث یا با دولتهایی در یک منطقه جغرافیایی که جهت تشویق همکاری منطقه‌ای در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، کار، صنعتی یا پولی در چهارچوب طرحهای خاص برنامه‌ریزی شده است.

۵- مفاد این موافقتنامه نسبت به مسائل مالیاتی در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد اعمال نخواهد شد. چنین مسائلی طبق معاهده اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دو طرف متعاقد و قوانین داخلی هر طرف متعاقد خواهد بود.

ماده ۵- مصادره

۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی یا مصادره نخواهد شد یا تحت تدابیر دارای اثر مشابه ملی یا مصادره کردن (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدام مزبور به روش غیرتبعیض‌آمیز، برای اهداف عمومی به موجب فرآیند قانونی و در مقابل پرداخت غرامت طبق این ماده انجام پذیرد.

۲- مصادره با پرداخت سریع و مؤثر غرامت همراه خواهد بود. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از مصادره یا آگاهی عموم از مصادره قریب‌الوقوع باشد. پرداخت خسارت شامل هزینه‌های مالی به نرخ تجاری قابل اعمال برای خسارت تأخیر تأدیه از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت خواهد شد.

۳- مصادره زمین با رعایت قوانین و مقررات داخلی طرف مصادره‌کننده خواهد بود.

ماده ۶- رفتار در خصوص خسارت‌ها یا زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ یا مخاصمه مسلحانه، حالت اضطرار ملی، انقلاب، قیام یا شورش در قلمرو طرف متعاقد اخیر دچار خسارت شود، از رفتاری در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف برخوردار خواهد شد که - در صورت وجود - از رفتار طرف متعاقد اخیر با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

ماده ۷- بازگشت و انتقال

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اطمینان خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات به صورت آزاد و بدون تأخیر و بدون تبعیض به داخل و خارج از قلمرو آن انجام شود. انتقالات مزبور به‌ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) وجوه اولیه و وجوه اضافی برای حفظ، توسعه یا افزایش سرمایه‌گذاری،

(ب) عواید،

(پ) درآمد حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،
(ت) وجوه لازم برای پرداخت هزینه‌های ناشی از فعالیت سرمایه‌گذاری
مثل بازپرداخت وام، پرداخت حق الامتیاز و حق پروانه یا سایر هزینه‌های مشابه
(ث) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵) و (۶) این موافقتنامه،
(ج) حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر دریافتی‌های کارکنانی که پروانه کار
مرتبط با آن سرمایه‌گذاری را کسب کرده‌اند،
(چ) وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱)
این موافقتنامه.

۲- انتقالات فوق باید به ارزش قابل استفاده و به نرخ تسعیر جاری زمان
انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص
چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

۴- صرف نظر از بندهای (۱) تا (۳) این ماده یک طرف متعاقد می‌تواند
از طریق اعمال عادلانه قوانین خود، به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در
موارد زیر از انتقال جلوگیری یا آن را به تأخیر اندازد:

(الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران،

(ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار، قراردادهای بیع سلف، حق
خرید یا مشتقات،

(پ) تخلفات جزائی یا کیفری،

(ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات هرگاه برای کمک به اجرای
قانون یا مراجع سیاستگذاری مالی ضروری باشد.

(ث) اطمینان از اجرای آراء، قرارها یا احکام در رسیدگی‌های اداری یا قضائی

(ج) تأمین اجتماعی، بازنشستگی دولتی یا طرحهای پس انداز اجباری

۵- در صورت وجود یا خطر بروز مشکل جدی در تراز پرداخت‌ها، یک

طرف متعاقد می‌تواند به طور موقت انتقالات را محدود نماید مشروط به اینکه
طرف متعاقد مزبور اقدامات یا برنامه‌ای را طبق اساسنامه صندوق بین‌المللی پول
اجراء کند. محدودیت‌های مذکور باید به طور عادلانه، به روش غیر تبعیض آمیز و با

حسن نیت اعمال شود، نباید بیشتر از حدی باشد که برای تعدیل شرایط تراز پرداختها ضرورت دارد، نباید سبب زیانهای غیرضرور به منافع تجاری، اقتصادی و مالی طرف متعاقد دیگر شود و باید به تدریج و هماهنگ با بهبود شرایط حذف شود. این قبیل محدودیت‌های وضع یا حفظ شده یا هرگونه تغییر در آنها باید فوری به اطلاع طرف متعاقد دیگر برسد. طرف متعاقدی که این محدودیتها را اعمال می‌نماید باید مشورت‌هایی را با طرف متعاقد دیگر برای بازنگری محدودیت‌های وضع شده توسط آن، شروع نماید.

ماده ۸- قوانین

به منظور اجتناب از هرگونه تردیدی، اعلام می‌گردد که همه سرمایه‌گذاری‌ها با رعایت این موافقتنامه، تابع قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در قلمرو طرف متعاقدی خواهد بود که این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها در آن انجام شده است.

ماده ۹- جانشینی

۱- هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد تضمین جبران خسارت، بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری به عمل آورده، جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،
ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

۲- هرگونه پرداخت انجام شده توسط یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به سرمایه‌گذاران خود بر حق سرمایه‌گذاران مزبور برای مطالبه حقوق خود از طرف متعاقد دیگر براساس ماده (۱۱) این موافقتنامه تأثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۱۰- منع برخورداری از منافع

چنانچه یک طرف متعاقد احراز نماید که شرکت سرمایه‌گذار به اشخاصی که تابع یک طرف غیرمتعاقد یا طرف متعاقد منع‌کننده هستند تعلق

دارد یا توسط آنها کنترل شود و فعالیت‌های تجاری عمده‌ای در قلمرو طرف متعاقد دیگر ندارد، می‌تواند منوط به مشورت و اطلاعیه قبلی مانع برخورداری سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر که شرکت سرمایه‌گذار طرف مزبور است و سرمایه‌گذاری او از این موافقتنامه شود.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلاف‌ها میان یک طرف متعاقد و

سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه هر اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرفهای اختلاف در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف‌ها نتواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ درخواست برای حل و فصل دوستانه حل و فصل شود، سرمایه‌گذار مربوط می‌تواند اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا داوری بین‌المللی ارجاع نماید.

۳- چنانچه سرمایه‌گذار اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا به داوری بین‌المللی ارجاع کند، این انتخاب قطعی خواهد بود.

۴- چنانچه اختلاف به داوری بین‌المللی ارجاع شود سرمایه‌گذار مربوط می‌تواند اختلاف را به مراجع زیر ارجاع کند:

الف) مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری تأسیس شده به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی (برابر با ۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی) در واشنگتن برای امضاء مفتوح شد، چنانچه یا به محض اینکه دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند، هر یک از طرفهای متعاقد بدینوسیله پذیرش خود را از این قواعد داوری اعلام می‌کند.

ب) دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تأسیس می‌شود، یا

پ) هر داوری بین‌المللی دیگر یا دیوان داوری موردی که طرفهای اختلاف در مورد آن توافق نمایند.

۵- هر یک از طرفهای متعاقد بدینوسیله موافقت خود را نسبت به ارجاع اختلاف سرمایه‌گذاری به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا داوری بین‌المللی اعلام می‌نمایند.

۶- طرفهای اختلاف می‌توانند به موجب قواعد داوری قابل اعمال به موجب جزء (ب) و (پ) بند (۴) ماده (۱۱) درخصوص محل داوری توافق نمایند. چنانچه طرفهای اختلاف توافق ننمایند، دیوان، محل داوری را براساس قواعد داوری قابل اعمال تعیین خواهد نمود، به شرط آنکه محل داوری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد یا کشور ثالثی باشد که عضو کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده که در ۱۰ ژوئن سال ۱۹۵۸ میلادی (برابر با ۱۳۳۷/۳/۲۰ هجری شمسی) در نیویورک باشد.

۷- تصمیم‌های داوری برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلاف‌ها بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلاف‌های ایجادشده بین طرفهای متعاقد در خصوص اجراء یا تفسیر این موافقتنامه ابتداء به‌طور دوستانه و از طریق مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲- اگر اختلاف نتواند ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ آغاز مذاکره حل و فصل شود، بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد، ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، اختلاف به دیوان داوری ارجاع خواهد شد.

۳- چنانچه اختلاف به دیوان داوری ارجاع شود دیوان مذکور در هر مورد خاص به شکل زیر تشکیل خواهد شد: هر یک از طرفهای متعاقد یک داور انتخاب خواهد نمود و این دو داور یک تبعه کشور ثالث را که به تأیید دو طرف متعاقد رسیده است به عنوان سرداور انتخاب خواهند نمود. داوران باید ظرف مدت دو ماه و سرداور ظرف مدت چهار ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری انتخاب شوند.

۴- چنانچه ظرف مدت‌های تعیین شده در بند (۳) این ماده انتصابات لازم انجام نشده باشد، هر یک از طرفهای متعاقد، در صورت فقدان هر توافق دیگر، می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انتصابات لازم دعوت به‌عمل آورد. اگر رئیس دیوان تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، یا اگر به نحو

دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب رئیس، یا چنانچه او نیز تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد یا به نحوی از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آمد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. تصمیم مزبور برای هر دو طرف متعاقد لازم الاتباع خواهد بود. هر یک از طرفهای متعاقد باید هزینه‌های عضو دیوان و هزینه‌های نمایندگی خود را در رسیدگی داوری بپردازد. هزینه‌های رئیس و هزینه‌های باقیمانده باید به طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت شود. در هر صورت دیوان می‌تواند در تصمیم خود، تعیین کند که سهم بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و این تصمیم برای دو طرف متعاقد الزام‌آور خواهد بود.

۶- دیوان داوری با رعایت سایر مقرراتی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین رسیدگی و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۷- تصمیم دیوان داوری برای طرفهای متعاقد قطعی و لازم الاتباع است.

ماده ۱۳- استثنائات عمومی

مشروط به اینکه اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض غیرعادلانه یا خودسرانه نسبت به طرف متعاقد دیگر یا سرمایه‌گذاران آن در جایی که شرایط مشابه حاکم است یا محدودیت غیرمستقیم نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو یک طرف شود، هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه به‌گونه‌ای تعبیری نخواهد شد که موجب جلوگیری از انجام یا اتخاذ اقدامات ضروری زیر توسط یک طرف متعاقد شود:

(۱) برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی، استثنائات مربوط به نظم عمومی وقتی می‌تواند مورد استناد واقع شود که خطری جدی و قابل توجه متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد،

(الف) برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه،

(ب) برای رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله، در

رابطه با موارد زیر، سازگار نیستند:

۱- جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در اجرای یک قرارداد.

۲- حمایت از حریم خصوصی افراد در خصوص پردازش و انتشار داده‌های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حسابهای شخصی،
۳- ایمنی

ماده ۱۴- استثنائات امنیتی

هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه نباید به نحوی تفسیر شود که:

الف) یک طرف متعاقد را ملزم به ارائه هر نوع اطلاعاتی کند که افشای آن مغایر منافع مهم امنیتی آن باشد، یا

ب) موجب منع یک طرف متعاقد از انجام اقداماتی شود که برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری باشد:

۱- در خصوص مواد شکافت‌پذیر یا قابل گداخت یا موادی که از آنها مشتق می‌شوند،

۲- اقداماتی که در زمان جنگ یا دیگر حالت‌های اضطراری در روابط بین‌المللی انجام می‌شود،

۳- اقدامات در خصوص تولید یا عرضه تسلیحات و تجهیزات نظامی،

پ) حمایت از زیرساخت‌های عمومی مهم، از جمله، زیرساخت‌های مربوط به ارتباطات، برق و آب در مقابل تلاش‌های عامدانه با هدف ناتوان ساختن یا تخریب این زیرساخت‌ها اما محدود به آنها نمی‌شود یا،

ت) منع یک طرف متعاقد از انجام هرگونه اقدامی براساس تعهدات خود به موجب منشور سازمان ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین‌المللی.

ماده ۱۵- لازم‌الاجراء شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرف‌های متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پانزده سال به موقع اجراء‌گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرف‌های متعاقد یکسال

قبل از انقضاء یا خاتمه آن طرف متعاقد دیگر را به طور کتبی از تصمیم خود مبنی بر فسخ این موافقتنامه مطلع سازد.

۲- در مورد سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده یا به دست آمده قبل از تاریخ فسخ موافقتنامه، مفاد تمامی مواد دیگر این موافقتنامه همچنان برای یک دوره پانزده ساله از تاریخ فسخ آن مجری خواهد بود.

ماده ۱۶- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۰ اسفند ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) مطابق با ۲۹ فوریه ۲۰۱۶ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سنگاپور رسید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف جمهوری سنگاپور
علی طیب نیا	اس. ایسواران
وزیر امور اقتصادی و دارایی	وزیر تجارت و صنعت (صنعت)

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و پنجم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و نود و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. / ط

علی لاریجانی